

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

 WARSZAWA.

№ 11.

 1 czerwca 1921.

T R E Ś Ć.

DZIAŁ URZĘDOWY:

ROZPORZĄDZENIA:

	<i>Str.</i>
23. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 kwietnia 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Rawskim w okręgu sądu okręgowego w Łowiczu	188
24. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 maja 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Ciechanowskim w okręgu sądu okręgowego w Mławie.	189
25. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 maja 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Kaliskim	189

OKÓLNIKI:

Okólnik № 379/S. A./21 w przedmiocie wzywania przez sądy urzędników administracyjnych w charakterze oskarżycieli i świadków.	190
Okólnik № 384/B. R./21 w przedmiocie udzielania zaliczek na pobory służbowe	191
Okólnik № 385/P. K./21 w przedmiocie stosowania art. 36 przepisów tymczasowych o kosztach sądowych	195
Okólnik № 387/B. R./21 w przedmiocie uzupełnienia §§ 11 i 14 „ogólnych przepisów dla specjalnych kas poborowych”	195
Okólnik № 388/P. K./21 dotyczący wykonania ustawy z dn. 24 maja 1921 r. w przedmiocie amnestji z powodu uchwalenia Ustawy Konstytucyjnej Rzeczypospolitej Polskiej	196

PISMA OKÓLNE:

Pismo okólne № 85/S. A./21 w przedmiocie zasięgania przez władze sądowe i urzędy prokuratorskie wyjaśnień co do czynności urzędów pocztowych	199
Pismo okólne № 98/B. R./21 w sprawie otwarcia kredytu na zwroty sum, niewłaściwie wpłaconych do Skarbu w ubiegłych okresach.	200
Pismo okólne № 99/B. R./21 w sprawie przekazywania należności za pośrednictwem Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.	200
Pismo okólne № 100/P. K./21 w przedmiocie składania duplikatów aktów stanu cywilnego do archiwum hipotecznego.	201
Pismo okólne № 101/B. R./21 w przedmiocie zapomóg na wpisy szkolne	201
Pismo okólne № 102/21 w przedmiocie dostarczania odznak dla sędziów i urzędników wymiaru Sprawiedliwości	202

ZAWIADOMIENIA:

Lista znawców, zamianowanych przez sąd apelacyjny we Lwowie, dla oszacowania przedmiotów i gruntów, mogących ulec wywłaszczeniu na rzecz kolei żelaznych i dróg wodnych, jakoteż do oznaczenia wynagrodzeń za wywłaszczenie praw wodnych.	204
Spis ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej ustaw i rozporządzeń Rządu, dotyczących zakresu działania Ministerstwa Sprawiedliwości.	204

RUCH SŁUŻBOWY	205
Konkursy.	205
Sprostowanie	206

DZIAŁ URZĘDOWY.

23.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 29-go kwietnia 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Rawskim w okręgu sądu okręgowego w Łowiczu.

Na mocy art. 3-go dekretu z dnia 7-go lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. Praw № 14 poz. 170) zarządzam w okręgu sądu okręgowego w Łowiczu co następuje:

§ 1. Znosi się sądy pokoju w Boguszycach, Chociwiu i Nowem Mieście.

§ 2. Tworzy się „Sąd Pokoju II-go okręgu w Rawie”, obejmujący gminy Regnów, Czerniewice, Gortartowice, Rzeczyce i Lubochnię.

§ 3. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju miasta Rawy gminy Wałowice, Boguszyce, Budziszewice i Zelechcin; nadaje się temu sądowi nazwę: „Sąd Pokoju I-go okręgu w Rawie”.

§ 4. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Białej m. Nowe Miasto oraz gminy Lubanię i Górze, włącza się zaś gminę Regnów.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1-ym lipca 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. Müller

24.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 18-go maja 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Ciechanowskim w okręgu sądu okręgowego w Mławie.

Na mocy art. 3-go dekretu z dnia 7-go lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. Praw № 14 poz. 170) zarządzam w okręgu sądu okręgowego w Mławie co następuje:

§ 1. Znosi się sądy pokoju w Zeńboku, Gąsocinie i Opinogórze.

§ 2. Tworzy się „Sąd pokoju II-go okręgu w Ciechanowie”, obejmujący gminy: Grudusk, Regimin, Opinogóra, Zalesie, Bartoły, Sońsk, Ojrzeń i Gołymin.

§ 3. Nadaje się dotychczasowemu sądowi pokoju w Ciechanowie nazwę „Sąd Pokoju I-go okręgu w Ciechanowie”.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. Müller

25.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 18-go maja 1921 r. w przedmiocie zmiany właściwości terytorjalnej sądów pokoju w powiecie Kaliskim.

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 7-go lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. Praw № 14 poz. 170) zarządzam w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu co następuje:

§ 1. Znosi się sądy pokoju w Brzezinach, Koźminku, Morawinie i Stawiszynie.

§ 2. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju I-go okręgu m. Kalisza gminy Kalisz, Żydów i Godziesze i nadaje się temu sądowi nazwę „Sąd Pokoju I-go okręgu w Kaliszu”.

§ 3. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju II-go okręgu m. Kalisza m. Stawiszyn oraz gminy Pamięcin, Brudzew i Chocz; nadaje się temu sądowi nazwę „Sąd Pokoju II-go okręgu w Kaliszu”.

§ 4. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Tyńcu gminy: Kamień, Ceków, Zborów, Zbiersk i Kościelec; wyłącza się zaś gminy Kalisz i Pamięcin.

§ 5. Włącza się do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Błazkach gminy: Koźminek, Iwanowice, Staw, Marchwacz i Ostrów Kaliski.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 września 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. Müller

OKÓLNIK № 379/S. A./21

w przedmiocie

wzywania przez Sądy urzędników administracyjnych w charakterze oskarżycieli i świadków.

Do Panów Prezesów Sądów Apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Sądu Apelacyjnego Ziemi Wschodnich, sądów okręgowych w wymienionych okręgach apelacyjnych oraz do Panów Prokuratorów przy tychże sądach.

Doszło do wiadomości Ministerstwa, że niejednokrotnie władze sądowe wzywają Starostów, referentów i innych urzędników władz administracyjnych I instancji do stawienia w charakterze oskarżycieli prywatnych lub świadków w sprawach odstąpionych z urzędu władzom sądowym w długi kompetencji lub w sprawach, które zainicjowane zostały przez Starostwa, lecz w których skonstatowany czyn karygodny podlega orzecznictwu władz sądowych.

Pomijając już tę okoliczność, że wzywani przed sąd urzędnicy administracyjni tracą bardzo wiele czasu i niejednokrotnie odrywać się muszą od swoich zajęć urzędowych, niecierpiących zwłoki, Ministerstwo zaznacza, że przesłuchanie urzędnika administracyjnego we wspomnianych sprawach mija się zazwyczaj z celem i nie wpływa ani na wyjaśnienie sprawy, ani też nie przyspiesza jej biegu, albowiem urzędnicy ci z natury rzeczy nie mogą zeznać niczego więcej, jak to co w aktach sprawy odstąpionej władzom sądowym było uwidocznione.

Wzywanie urzędników administracyjnych w sprawach wyżej wspomnianych należałoby więc ograniczyć do niezbędnej konieczności.

W wypadkach, w których nie chodzi o przesłuchanie wyżej wspomnianych osób, a jedynie o zawiadomienie zgodnie z przepisami art. 63 i 64 u. p. k., należy tę okoliczność wyraźnie zaznaczyć.

Ministerstwo prosi Panów Prezesów i Prokuratorów o udzielenie odpowiednich wskazówek sądom względnie urzędom prokuratorskim i zwrócenie zarazem ich uwagi na obowiązujący z dniem 6/V b. r. przepis art. 4 ustawy z dnia 25/II 1921 r. w przedmiocie zmian w ustawodawstwie karnem, obowiązującym w b. zaborze rosyjskim poz. 169 № 30 Dz. Ust.

Warszawa, dnia 30 kwietnia 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. Dr. Jan Morawski

OKÓLNIK № 384/B. R./21

w przedmiocie

udzielania zaliczek na pobory służbowe.

Wszystkim Władzom asygnującym Wymiaru Sprawiedliwości i Więziennictwa na obszarze b. zaboru rosyjskiego oraz Panu Prezesowi Komisji Kodyfikacyjnej w Warszawie.

Na skutek pisma okólnego Ministerstwa Skarbu z dn. 22 kwietnia r. b. № 2721 GUK. okólnik Ministerstwa Sprawiedliwości № 370/B. R./21 (Dzien. Urz. № 10), ulega odwołaniu, odnośnie zaś rozporządzenie w przedmiocie udzielania zaliczek na pobory służbowe obowiązuje nadal w brzmieniu następującem:

„Celem uregulowania sprawy zaliczek na pobory służbowe funkcjonariuszów państwowych z wyjątkiem kontraktowych Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli Państwa zarządza co następuje:

Przyznawanie zaliczek funkcjonariuszom państwowym władz naczelnym (centralnym) przysługuje tymże władzom, zaś przyznawanie zaliczek funkcjonariuszom władz 1-ej i 2-ej instancji przysługuje władzom podległym bezpośrednio władzom naczelnym (centralnym), z wyjątkiem osób, stojących na czele tych władz, którym to osobom zaliczki przyznają władze naczelne (centralne).

Zaliczki na pobory, udzielane funkcjonariuszom państwowym zarachowywać się będzie w bieżącym okresie budżetowym (1921) wyłącznie na rachunek sum obrotowych.

Na tenże rachunek zarachowywać się będzie zwroty udzielonych zaliczek. Ministerstwo Skarbu przeznaczy na wydanie zaliczek osobny fundusz w granicach 10% sum preliminowanych na pobory funkcjonariuszów państwowych.

Centralna Kasa Państwowa tudzież kasy skarbowe obliczą na podstawie sum otwartych kredytów w paragrafach osobowych w dniu 1 maja b. r. dla każdego Ministerstwa i Urzędu 10% towy fundusz na zaliczki dla funkcjonariuszów państwowych. Fundusz ten z chwilą podwyższenia kredytów na pobory zwiększać się będzie w tym samym 10%-towym stosunku. Wymienione Kasy prowadzić będą ewidencję funduszy na zaliczki i czuwać, aby ich nie przekroczone. Asygnacje na wypłatę zaliczek wystawiają Urzędy dysponujące kredytami dla funkcjonariuszów w tych urzędach zajętych, nie wyłączając naczelników tych urzędów i przesyłają je do właściwej Kasy skarbowej, przyczem asygnacje te winny być sporządzone sposobem zwykłym i zawierać zamiast wskazania par. i poz. budżetowych napis „sumy obrotowe—rachunek zaliczek na pobory”. Do asygnacji na zaliczki naczelnikom urzędów II-ej instancji winny być dołączone w oryginale pozwolenia władz Centralnych, a do wszystkich asygnacji urzędów I-ej instancji—takież pozwolenie władz II-ej instancji.

W wyjątkowych wypadkach dozwala się na wypłatę zaliczek wystawiać asygnację zbiorową.

Ogólną kontrolę funduszy przeznaczonych na zaliczki prowadzą Izby skarbowe, względnie Główny Urząd Kasowy (Centralna Księgowość).

Przy udzielaniu zaliczek trzymać się należy następujących zasad:

1. Zaliczki na płace mogą być udzielane tylko w wyjątkowych wypadkach, w razie rzeczywistej potrzeby, na pokrycie takich nadzwyczajnych wydatków, które z płacy pracownika, przy normalnym prowadzeniu gospodarstwa nie mogą być pokryte, w szczególności w razie choroby proszącego, choroby lub śmierci członków rodziny, do których utrzymania proszący jest prawnie obowiązany, zaspokojenia długów, powstałych bez winy proszącego i w innych tym podobnych wypadkach, o ile proszący zasługuje na to ze względu na swą sumienność i gorliwość w wypełnianiu obowiązków służbowych.

2. Wysokość zaliczki nie powinna z reguły przekraczać kwoty jednomiesięcznych poborów. W wyjątkowych wypadkach można od tej normy odstąpić; kwota 2 miesięcznych poborów nie może być jednak przekroczona.

3. Zaliczka może być udzielona tylko wtedy, gdy jest pewność, że zostanie zciągnięta z płacy funkcjonariusza; nie należy zatem w szczególności udzielać zaliczek, gdy pensja jest tak obciążona potrąceniami, że przez to po potrąceniu z tytułu zaliczki byłoby utrudnione normalne utrzymanie funkcjonariusza.

4. Jednemu funkcjonariuszowi może być z reguły zaliczka udzielona tylko raz w ciągu roku kalendarzowego; przed ostateczną spłatą jednej zaliczki nie może być w zasadzie udzielona druga zaliczka;

5. Zaliczka w wysokości jednomiesięcznej płacy musi być potrącona z płacy funkcjonariusza w 6 równych, bezpośrednio po sobie następujących ratach miesięcznych licząc od pierwszego dnia miesiąca następującego po udzieleniu zaliczki; zaliczka zaś przewyższająca jednomiesięczną płacę najpóźniej w 12-tu takichże ratach. W przypadku wystąpienia ze służby państwowej funkcjonariusza obciążonego zaliczką zwrot rat zaległych następuje przed zwolnieniem go.

Ministerstwo Skarbu zastrzega sobie prawo decyzji, gdyby w danym wypadku było wskazane:

- przedłużenie normalnego terminu spłaty,
- udzielenie zaliczki po raz drugi w tym samym roku, lub przed ostateczną spłatą innej zaliczki.

Kontrola regularnego spłacania rat miesięcznych należy do władz i urzędów asygnujących zaliczki.

Celem ustalenia ogólnej sumy zaliczek, udzielonych w ubiegłych okresach budżetowych, a całkowicie niespłaconych do dnia 31-go XII 1920 r., jak również ustalenia rat, wpłaconych w bieżącym okresie budżetowym, na umorzenie zaliczek z ubiegłych okresów, wreszcie pozostałości tego rodzaju zaliczek, niespłaconych do dnia 30 kwietnia b. r. Ministerstwo Skarbu uprasza o sporządzenie imiennych wykazów dłużników według załączonego wzoru i przesłanie do Głównego Urzędu Kasowego Ministerstwa Skarbu, względnie, o ile dotyczą władz I i II instancji, do właściwych Izb skarbowych, do dnia 15 maja b. r.

Odnośny wykaz należy sporządzić według załączonego wzoru № 1, wzór zaś dołączony do cytowanego rozporządzenia unieważnia się.

Przy wpłacaniu do Kas skarbowych rat na spłatę zaliczek, podjętych zarówno w ubiegłych okresach budżetowych do 31 grudnia 1920 r., jak i bieżącym należy przesyłać do Kasy, jako deklaracje płatnicze, imienne wykazy podług załączonego wzoru № 2 z osobna na każdy z tych okresów.

Zwraca się uwagę, że sporządzać należy oddzielne wykazy (w 2-ech egzemplarzach) na zwroty zaliczek:

- podjętych w innej Kasie skarbowej;
- podjętych w Kasach skarbowych lub urzędach podatkowych w Małopolsce;
- przyznanych przez inne Ministerstwa lub Urzędy.

Zwroty zaliczek z ubiegłych okresów funduszu zaliczkowego nie wznawiają, natomiast zwroty zaliczek, podjętych w bieżącym okresie, wznawiają fundusz 10% towy".

Podając powyższe rozporządzenie Ministerstwa Skarbu władzom asygnującym Wymiaru Sprawiedliwości i Więziennictwa b. zaboru rosyjskiego do wiadomości i zastosowania, proszę o niezwłoczne nadesłanie najdalej w ciągu dni 10-ciu od daty otrzymania niniejszego okólnika, uzupełniających danych co do pozostałości zaliczek, niespłaconych do dnia 30-go kwietnia r. b.

Warszawa, dn. 17 maja 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. Müller

W Y K A Z
zaliczek na pensje, niespłaconych do dnia 31/XII 1920 r.

L. p.	Ministerstwo, Urząd	Imię i nazwisko	Charakter służbowy	Data i № asygnacji	z rach. sum obrotowych	z sum budżetowych	Wyplacono i na poczet rubr. 5 zarachowano				Razem wypłacono	Pozostało do spłaty	obr.	budz.	cena na 1/V. 21.	Nazwa kasy do której wpłacono raty i № dz. przychodowego	Uwagi	
							Styczeń 1921	Luty 1921	Marzec 1921	Kwiecień 1921								
					na sumy obro- towe	na doch. M. S. Dz. V. § 11	na sumy obro- towe	na doch. M. S. Dz. V. § 11	na sumy obro- towe	na doch. M. S. Dz. V. § 11	obr.	budz.						

Ministerstwo.....Urząd

Wzór № 2 do L. 2721

do asygn. №.....

W Y K A Z

rat potrącanych na umorzenie zaliczek na pobory funkcjonariuszów państwowych, wypłaconych w okresie.....
za miesiąc..... 192.....

L. P.	Z jakiej kasy wypłacono zaliczkę	Urząd, który asygnował zaliczkę	№ i data asygn. za którą wypł. zaliczkę	Z jakich sum wypłacono zaliczkę	Nazwisko i imię funkcjonariusza	Stanowisko służbowe	Wysokość potrąconej raty	Która rata	Adnotacja Kasy skarbowej o zapisanu na przych. potrąconych sum (Data i poz. Dzienn. przychodowego)

OKÓLNIK № 385/P.K./21

w przedmiocie

stosowania art. 36 przepisów tymczasowych o kosztach sądowych.
Do Panów Notarjuszów w okręgach sądów apelacyjnych Warszawskiego i Lubelskiego.

Ministerstwo Sprawiedliwości zwraca uwagę Panów Notarjuszów na nowe brzmienie art. 36 przepisów tymczasowych o kosztach sądowych, nadane mu przez ustawę z dnia 17 marca 1921 r. (Dz. U. № 32 poz. 194), a mianowicie, że obecnie, do kaucji nie stosuje się powyższy artykuł. Od treści, dotyczących kaucji, należy pobierać opłaty hipoteczne nie stałe, lecz stosunkowe na ogólnej zasadzie art. 37 powyższej ustawy.

Warszawa, dn. 17 maja 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Dr. Jan Morawski***OKÓLNIK № 387/B. R./21**

w przedmiocie

uzupełnienia §§ 11 i 14 „ogólnych przepisów dla specjalnych kas poborowych”.

„Ministerstwo Skarbu № 2235/I/GUK. dn. 11 maja 1921 roku. W porozumieniu się z Najwyższą Izbą Kontroli Państwa Ministerstwo skarbu zawiadamia, że §§ 11 i 14 „Ogólnych przepisów dla specjalnych Kas poborowych” (Monitor Polski № 167 i 232 z 1920 r. i Dz. Urzęd. Min. Skarbu № 14 i 37 z r. 1920) uzupełnione zostają w sposób następujący:

I. § 11 brzmieć będzie:

Specjalne Kasy poborowe i specjali poborcy, w których siedzibie niema Kasy skarbowej, a w wyjątkowych wypadkach nawet tam, gdzie się znajdują Kasy skarbowe, mogą przyjmować sumy depozytowe, jedynie chwilowo, celem bezzwłocznego przesłania wraz z deklaracjami płatniczymi do Kasy skarbowej, co winno nastąpić najpóźniej do dnia następnego.

Wyjątki od tego postanowienia mogą być ustanawiane przez właściwe Ministerstwa jedynie za zgodą Ministerstwa Skarbu i Najwyższej Izby Kontroli Państwa.

Na pobrane depozyty Kasy specjalne i specjali poborcy wydają pokwitowania, narówni z pokwitowaniami na inne wpływy.

II. § 14 brzmieć będzie:

Wpłaty, które zgodnie z § 12 mogą skutecznie specjalne Kasy poborowe, są następujące:

- 1) pensje, diety i koszty podróży urzędników i pracowników urzędu, przy którym Kasa istnieje;
- 2) wydatki gospodarcze tegoż urzędu;

- 3) wypłaty z asygnacji, na których uczynione będzie przez właściwą Kasę skarbową upoważnienie do dokonania wypłaty;
- 4) wreszcie wypłaty, co do których, na podstawie wniosków poszczególnych Ministerstw, będzie uzyskana zgoda Ministerstwa skarbu i Najwyższej Izby Kontroli Państwa. w z. Minister Skarbu: podp. Weinfeld”.

Powyższe rozporządzenie Ministerstwa Skarbu udzielam do wiadomości wszystkich władz asygnujących Wymiaru Sprawiedliwości w b. zaborze rosyjskim.

Warszawa, dnia 20 maja 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. Müller

OKÓLNIK № 388/P. K./21

dotyczący wykonania ustawy z dnia 24 maja 1921 r. w przedmiocie amnestji z powodu uchwalenia Ustawy Konstytucyjnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Do Urzędów Wymiaru Sprawiedliwości b. dzielnicy rosyjskiej i austriackiej:

Ustawa z dnia 24 maja r. b. w przedmiocie amnestji z powodu uchwalenia Ustawy Konstytucyjnej, jako ustawa wszechdzielnicowa, wykazuje odbicie trudności, na jakie natrafia praca ustawodawcza ze względu na rozbieżność dzielnicowych ustawodawstw karnych. Gdy ma się do czynienia z ustawodawstwem karnem trzech dzielnic, nadto z kodeksem wojskowym, po części także z ustawodawstwem węgierskim (gminy Spisko-Orawskie), gdy nadto wchodzi w grę w zakresie postępowania sądowego odpowiednia ilość kodyfikacji prawa formalnego, należy, chcąc stworzyć jedną ustawę amnestyjną, trzymać się systemu, któryby bez szczegółowego cytowania poszczególnych przepisów dzielnicowych w zakresie przestępstw, do których amnestja się stosuje lub nie stosuje, sprowadził minimalne rozbieżności w poszczególnych dzielnicach. Te względy skłoniły władzę ustawodawczą do przyjęcia systemu, który bez odwoływania się do poszczególnych ustawodawstw daje jedynie ogólne określenie i zasady, bez względu na to, jak dane przestępstwo przedstawia się z punktu widzenia poszczególnych przepisów dzielnicowych.

Nie przesądając wyników interpretacji sędziowskiej, uważam za wskazane zwrócić uwagę na niektóre postanowienia ustawy amnestyjnej, które w praktyce mogłyby wywołać pewne wątpliwości i zaznajomić Urzędy wymiaru Sprawiedliwości w zarysie z motywami, które podnoszono w toku prac przygotowawczych nad ustawą.

a) Decydującą jest data 17 marca r. b. (art. 1); praktykę, która ustaliła się z okazji wykonania poprzednich aktów łaski, iż w wyroku oznaczono tak karę wymierzoną, jak i karę złagodzoną, którą należy wykonać w rzeczywistości, należałoby zachować. Gdy orzeka się karę, której wykonanie ze względu na amnestję w zupełności odpada, należałoby uczynić wzmiankę, że kara wykonana nie będzie.

b) Przepis art. 3 nie operuje techniczną nomenklaturą przestępstwa, chodzi mu jedynie o wskazanie grupy przestępstw wyłączonych, bez względu na to, jak dane przestępstwo skwalifikować należy z punktu widzenia poszczególnych ustawodawstw dzielnicowych. Obojętną jest tedy rzeczą, czy

działanie na rzecz obcego, a na szkodę Państwa Polskiego przedstawiać się będzie jako zdrada główna, zdrada stanu, lub zdrada kraju, albo zdrada tajemnicy wojskowej lub dyplomatycznej, nadużycie władzy urzędowej i t. p. Obojętną jest rzeczą, czy umyślne pozbawienie życia z pobudek osobistego zysku przedstawiać się będzie jako morderstwo, czy jako zabójstwo (zwłaszcza zabójstwo rabunkowe). Pod pojęcie ciągnięcia zysków z nierządu innej osoby podpadnie w pierwszym rzędzie sutenerstwo, które nie zawsze musi się łączyć ze stręceniem do nierządu. Przemysłnictwo wyłączone jest jedynie wówczas, gdy chodzi o przemykanie za granicę Państwa; nie wchodzi zatem w grę te przepisy, które zabraniają przewozu z powiatu do powiatu, z dzielnicy do dzielnicy i t. p. Przez lichwiarski wyzysk należałoby rozumieć tak lichwę zwyczajną (zwłaszcza kredytową), jak i t. zw. lichwę wojenną (ustawa z 2 lipca 1920 r. № 67 Dz. U.). Przez przestępstwa natury karno-skarbowej należałoby rozumieć te przestępstwa, które z istoty swej (nie ze względu na szczególne pobudki czynu), skierowane są przeciw majątkowi, interesom i dochodom Skarbu.

Ponieważ art. 14 ustawy z 18 marca b. r. (Dz. U. № 30 poz. 177) i art. 6 tej ustawy („... sąd wymierzy ... wyznaczy. . .”) w porównaniu z art. 4 ustawy z 30 stycznia 1920 r. (Dz. U. № 11 poz. 60), zawierającym normę jedynie fakultatywną („... sąd mocen jest . . .”) nie wyklucza zastosowania ustawy z 18 marca b. r. do przestępstw, popełnionych przed jej wejściem w życie, przeto w p. j) art. 3 wymieniono również ustawę 18 marca b. r., mimo że weszła ona w życie po terminie, określonym w art. 1 ustawy amnestyjnej.

c) Abolicja toczącego się postępowania karnego, względnie takiego postępowania, które dopiero należałoby wdrożyć, dotyczy ex lege takich przestępstw pospolitych, za które ustawa przewiduje karę nie surowszą, aniżeli trzy miesiące pozbawienia wolności. Aby jednak oszczędzić Urzędowi Wymiaru Sprawiedliwości niepotrzebnego trudu przeprowadzania całego postępowania sądowego w tych sprawach, w których według okoliczności danego wypadku przypuszczać należy, że winnego spotka kara nie surowsza od wymienionej w art. 5 p. b), ustawa przewiduje możliwość natychmiastowego zaniechania dalszego postępowania. W takim wypadku nastąpić jednak musi uzgodnienie poglądów tak czynnika oskarżającego, jak i sądu; jeśli takiej zgody niema, należy postępowanie przeprowadzić, a ostateczny rezultat tego postępowania t. j. orzeczona kara zadecyduje o zastosowaniu amnestji. W sprawach, należących do właściwości sądów pokoju, względnie powiatowych, sędzia w tych sprawach, w których uważa za możliwe zastosowanie art. 10, porozumieć się musi z prokuratorem sądu okręgowego, przesyłając mu np. w tym celu akta sprawy.

Odnośnie do przestępstw, popełnionych treścią druku z pobudek ideowych a mianowicie: politycznych, społecznych i ekonomicznych następuje amnestja zupełna bez względu na rodzaj i wymiar grożącej lub wymierzonej kary; przepis ustępu drugiego art. 10 w zestawieniu z art. 6 prowadzi do wniosku, że w sprawach natury ideowej, popełnionych nie treścią druku należy umorzyć postępowanie wówczas, gdy przypuszczalna kara nie przekroczy jednego roku pozbawienia wolności.

Ustawa wychodzi z założenia, że w zakresie przestępstw, wymienionych w art. 12 w interesie osób pokrzywdzonych nie należy umarzać postępowania, które częstokroć stanowi jedyny sposób oczyszczenia się oskarżyciela prywatnego z krzywdzących zarzutów. Z chwilą jednak wydania wyroku oskarżyciel prywatny uzyskał już wszystko, o co mu chodzić mogło i karą dysponować nie może. Wykonanie orzeczonej kary bez względu na przepisy o darowaniu lub złagodzeniu kary, byłoby szykaną i jedynie zaspokojeniem zemsty osobistej; niema również najmniejszego powodu, aby

sprawcę obrazy czci, skazanego np. na trzy dni aresztu, traktować gorzej od przestępcy, skazanego np. na trzy miesiące więzienia za kradzież, oszustwo lub inne hańbiące przestępstwo.

Ażeby umożliwić obwinionemu oczyszczenie się z hańbiących zarzutów, ustawa przewiduje w art. 11, że może on domagać się przeprowadzenia umorzonego postępowania. Z przepisu art. 11 wynika, że władze stosujące amnestję, nie powinny uprzednio informować się co do tego, czy umorzenie postępowania leży w interesie obwinionego; tenże powinien być jedynie zawiadomiony o umorzeniu, a jeśli zgłosi żądanie przeprowadzenia postępowania, wówczas umorzenie postępowania będzie uważane za niebyłe i to z mocy samego prawa.

d) W myśl art. 5 darowane są grzywny bez względu na to, czy stanowią karę główną, czy dodatkową. Darowane są również w zupełności kary pozbawienia wolności, orzeczone przez sąd, w rozmiarze nie przenoszącym trzech miesięcy, kary porządkowe (za niestawiennictwo świadków, znawców, niewłaściwe zachowanie się w toku rozpraw i t. p.), tudzież wszelkie inne kary, których art. 5 nie wylicza (np. nagany i t. p.). Kary, wpływające na rzecz osób prywatnych (nie wyłączając Skarbu jako przedmiotu prywatno prawnego), w szczególności poszkodowanego, są wyłączone; wyłączone są więc kary dodatkowe („kary pieniężne” w odróżnieniu od „grzywnien”) wymienione w art. 33 ust. 2 k. k. z r. 1903 (tz. dzieńieżnoje wyszkanje), w szczególności nawiązki leśne (art. 627 k. k. z r. 1903), tudzież nawiązki, przewidziane np. w § 27 austr. ust. o markach ochronnych, w § 57 austr. ust. o prawie autorskim i w § 103 austr. ust. patentowej.

Ponieważ umieszczenie w zakładzie wychowawczo-poprawczym jest zarządzeniem, w którym na pierwszy plan występuje cel poprawy i przymusowego wychowania nieletnich, ustawodawca uznał, że amnestja nie powinna wpływać na sprawę pobytu nieletnich w rzeszonych zakładach; nie stanowi różnicy, czy umieszczenie w zakładzie już nastąpiło, czy dopiero miałoby ewentualnie nastąpić.

Dlatego nie należy na zasadzie amnestji uwalniać nieletnich z zakładów wychowawczo-poprawczych; natomiast w razie przeniesienia nieletniego do więzienia w myśl ust. 2 art. 55 k. k. z r. 1903 miałyby już zastosowanie art. 5 ustawy amnestyjnej.

Przepis art. 10 należałoby stosować w sprawach nieletnich jedynie w tych wypadkach, w których według okoliczności danego wypadku umieszczenie w zakładzie wychowawczo-poprawczym byłoby uznane za niewskazane.

Przestępstwa, o których mowa w art. 4 p. b), ulegają abolicji w każdym wypadku, choćby popełnione były przez nieletnich.

e) Jest kwestją konkretnego przypadku, czy przestępstwo popełniono z pobudek ideowych, o których mówi art. 6 („z pobudek politycznych, społecznych i ekonomicznych”). Jest rzeczą oczywistą, że nie chodzi jedynie o te przestępstwa, które już z istoty swej należą do grupy przestępstw o podłożu ideowym, a brzmienie ostatniego ustępu art. 6 wskazuje na to, że w grę wchodzić mogą również przestępstwa, które spełnione wśród innych okoliczności byłyby przestępstwami pospolitemi; najcięższe formy niektórych przestępstw ustawa wyłącza z pod szerszej amnestji, przyznając im sprawcom ulgi w mniejszym rozmiarze (art. 6 ust. ost.).

f) Sprawy złagodzenia kary, orzeczonej z uwzględnieniem zbiegu przestępstw nie można załatwić w formie pozytywnej stałej reguły; trudności wyłaniające się w wypadku zbiegu przestępstw, ulegających amnestji z przestępstwami amnestji nie ulegającymi, skłoniły ustawodawcę do pozostawienia tej sprawy słusznemu ocenieniu sędziego, zwłaszcza wobec różnorodności dzielnicowych pod względem ustalania kar w razie zbiegu przestępstw. Sędzia winien więc wymierzyć taką karę, któraby dawała wyraz

temu, że jedno przestępstwo nie ulega wogóle amnestji, inne zaś ulega jej w całości lub części.

g) Ustanie skutków karno-sądowego skazania i kar na czci (art. 9) następuje z mocy samego prawa. Ustawa zastrzega wyraźnie, że postanowienia prawne dla skazanego korzystniejsze pozostają w mocy (por. np. § 6 austr. ust. z 15 listop. 1867 № 131 Dz. U.).

h) Wykonanie amnestji należy w zasadzie do władz, zarządzających wykonanie wyroku (w b. dzielnicy rosyjskiej i pruskiej do prokuratora). Władza powołana do wykonania amnestji musi—rzecz oczywista—bezwzględnie przystąpić do uwolnienia z zamknięcia tych osób, które z mocy amnestji odzyskać mają wolność; w wypadkach, nie cierpiących zwłoki należy wydać zarządzenia telegraficzne i powtórzyć je następnie na piśmie.

Jeśli prokurator lub strona zgłosi wątpliwości co do zastosowania amnestji, sąd winien wątpliwości owe rozstrzygnąć stosownie do postanowień art. 14, oczywiście w czasie jak najkrótszym w tych wypadkach, gdy chodzi o jednostkę, przebywającą w zamknięciu. W drugiej instancji rozstrzyga sprawę sąd apelacyjny, względnie okręgowy; nieco inaczej w sądownictwie wojskowym (stąd wyraźnie „w toku instancji przełożonego”).

Warszawa, dn. 25 maja 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Dr. Jan Morawski.*

PISMO OKÓLNE № 85/S. A./21.

w przedmiocie

zasiągania przez władze sądowe i urzędy prokuratorskie wyjaśnień co do czynności urzędów pocztowych.

Do Władz sądowych i Urzędów prokuratorskich.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Sprawiedliwości, że sądy I instancji a zwłaszcza sędziowie śledczy zwracają się bezpośrednio do Ministerstwa Poczty i Telegrafów o różne wyjaśnienia w zakresie wykonywania przez organy pocztowe czynności urzędowych.

Ministerstwo Sprawiedliwości zwraca przeto uwagę, że do udzielenia wszelkich wyjaśnień potrzebnych sądom I instancji powołane są Okręgowe Dyrekcje Poczty i Telegrafów, jako władze administracyjne I instancji i prosi Panów Prezesów sądów okręgowych i Panów Prokuratorów przy tych sądach o przestrzeżenie, by sądy i urzędy prokuratorskie do wskazówki niniejszej się stosowały.

Warszawa, dn. 29 marca 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Dr. Jan Morawski*

PISMO OKÓLNE № 98/B. R./21**w sprawie****otwarcia kredytu na zwroty sum niewłaściwie wpłaconych do Skarbu w ubiegłych okresach.****Wszystkim władzom asygnującym Wymiaru Sprawiedliwości i Więziennictwa na terytorjum b. zaboru rosyjskiego.**

„Ministerstwo Skarbu L. 1411/D. B. W sprawie otwarcia kredytu na zwroty sum niewłaściwie wpłaconych do Skarbu w ubiegłych okresach. Warszawa, dnia 11 marca 1921 r. Do Głównego Urzędu Kasowego w Miejscu. Główny Urząd Kasowy otworzy Izbom Skarbowym w Białymstoku, Kielcach, Łodzi, Lublinie kredyt w wysokości po Mk. 250.000.— (dwieście pięćdziesiąt tysięcy marek) dla każdej Izby, zaś Izbie Skarbowej w Warszawie kredyt w wysokości Mk. 1.000.000.— (jednego miliona marek), na skuteczenie zwrotu sum niewłaściwie lub nadmiernie wpłaconych w ubiegłych okresach budżetowych do Kas Skarbowych na dochód Skarbu Państwa.

Kredyty powyższe otworzyć należy w nowym par. 7 „Inne zwroty” w Dziale 6, Budżetu Ministerstwa Skarbu na okres bieżący. Za Dyrektora Departamentu: Wicedyrektor: podp. Minkowski”.

Ministerstwo Sprawiedliwości udziela powyższe pismo Ministerstwa Skarbu do wiadomości.

Warszawa, dnia 4 maja 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. Müller

PISMO OKÓLNE № 99/B. R./21**w sprawie****przekazywania należności za pośrednictwem Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.****Wszystkim władzom asygnującym Wymiaru Sprawiedliwości i Więziennictwa na terytorjum b. zaboru rosyjskiego.**

„Ministerstwo Skarbu № 2589/GUK. Warszawa, dnia 29 kwietnia 1921 r. Ministerstwo Skarbu uprasza o podanie do wiadomości wszystkich podległych władz asygnujących, aby przesyłając do Centralnej Kasy Państwowej asygnatę w której zaznaczono, że wyasygnowana suma ma być przekazana, pewnej osobie lub instytucji przez Polską Krajową Kasę Pożyczkową, dołączały do tej asygnaty w analogicznym zastosowaniu postanowień par. 42 „Tymczasowych przepisów o sposobie pobierania dochodów i dokonywaniu wydatków przez Władze i Urzędy Państwowe” (Dz. Urz. M-stwa Skarbu № 5 z dnia 10/II 1920 r. poz. 107) pismo wystosowane do osoby, względnie instytucji mającej otrzymać wyasygnowaną sumę.

Centralna Kasa Państwowa, po otrzymaniu asygnaty wraz z pismem uzupełni pismo wiadomościami, kiedy i do jakiego

oddziału P. K. K. P. suma wyszczególniona w nim została przekazana i wysłała pismo bezpośrednio adresatowi.

Na podstawie otrzymanego pisma adresat będzie mógł natychmiast podjąć przekazaną sumę we właściwym Oddziale P. K. K. P. Dyrektor Głównego Urzędu Kasowego: podp. Czuderna”.

Udzielam powyższe pismo Ministerstwa Skarbu do wiadomości i zastosowania.

Warszawa, dnia 12 maja 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. Müller

PISMO OKÓLNE № 100/P. K./21**w przedmiocie****składania duplikatów aktów stanu cywilnego do archiwum hipotecznego.****Do Panów Prezesów sądów okręgowych w okręgach sądów apelacyjnych Warszawskiego i Lubelskiego.**

W myśl art. 72 Kod. Cyw. Pol. duplikaty aktów stanu cywilnego winny być corocznie składane do archiwum hipotecznego.

Dążąc do uporządkowania sprawy aktów stanu cywilnego, Ministerstwo Sprawiedliwości prosi Pana Prezesa o zebranie i dostarczenie wiadomości z odnośnych wydziałów hipotecznych:

1) czy za lata 1914—1920 zostały złożone w myśl art. 72 Kod. Cyw. Pol. do archiwum hipotecznego duplikaty aktów stanu cywilnego wyznań zarówno chrześcijańskich jak i niechrześcijańskich, a jeżeli nie zostały złożone, to z jakich urzędów stanu cywilnego i za jakie lata nie złożono duplikatów;

2) czy nie zaginęły lub nie zostały zniszczone wskutek działań wojennych powyższe akta, z jakich urzędów i za jakie lata?

Warszawa, dnia 10 maja 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. Dr. Jan Morawski

PISMO OKÓLNE № 101/B. R./21**w przedmiocie****zapomóg na wpisy szkolne.**

„Ministerstwo Skarbu L. 1745/563/21 G. U. K. Warszawa, dnia 27 kwietnia 1921 r. Okólnik do Centralnej Kasy Państwowej i wszystkich Kas Skarbowych. W powołaniu się na reskrypt Departamentu Budżetowego Ministerstwa Skarbu z dnia 15-go marca 1921 r. L. 4877/D. B. w przedmiocie wykonania uchwały Rady Ministrów z dnia 7-go marca 1921 r. którą przedłużono na drugie półrocze roku szkolnego 1920/1921 moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27-go września 1920 r. w sprawie wpisowego za dzieci funkcjonariuszów państwowych i zawodowych

wojskowych, Główny Urząd Kasowy Ministerstwa Skarbu poucza Centralną Kasę Państwową i wszystkie Kasy skarbowe, by wypłacały tylko takie asygnacje władz resortowych na zapomogi funkcjonariuszów państwowych na wpisowe za dzieci uczęszczające do prywatnych zakładów naukowych, na których uwidoczniiony jest cel wydatku, oraz powołanie się na wymieniony reskrypt Departamentu Budżetowego Ministerstwa Skarbu z dnia 15-go marca 1921 r. L. 4877/D. B.

Centralna Kasa Państwowa i Kasy skarbowe zapisywać będą wydatki z omawianych asygnacji wynikające, na § 2 poz. 2b odnośnych części i działów, względnie rozdziałów budżetowych poszczególnych Ministerstw, bez względu na istnienie, względnie wysokość kredytu, otwartego w powyższej rubryce budżetowej. Vicedyrektor Głównego Urzędu Kasowego: podp. Lipiński”.

Udzielając powyższy okólnik do wiadomości władz asygnujących Wymiaru Sprawiedliwości i Więziennictwa b. zaboru rosyjskiego, proszę o ścisłe stosowanie się do wymagań Głównego Urzędu Kasowego co do uwidocznienia na asygnacjach, dotyczących zapomóg na wpisy szkolne, ich charakteru oraz co do powoływania się na reskrypt Dep. Budż. Ministerstwa Skarbu z dn. 15 marca 1921 r. L. 4877/D. B.

Warszawa, dnia 13 maja 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. Müller

PISMO OKÓLNE № 102/21

w przedmiocie

dostarczania odznak dla sędziów i urzędników wymiaru sprawiedliwości.

Do Panów: Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Prezesów Sądów Apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Ziemi Wschodnich i Prezesów Sądów Okręgowych w wymienionych okręgach apelacyjnych oraz Prokuratorów przy tych sądach.

Przy organizacji sądownictwa w b. Kongresówce Ministerstwo Sprawiedliwości zajęło się między innymi zaopatrzeniem sądów i urzędów prokuratorskich w odznaki sędziowskie, prokuratorskie, sekretarskie i woźnych.

Szarfy i rozety dostarczała firma Bogusław Herse w Warszawie przy ul. Marszałkowskiej № 150, emblematy zaś, stanowiące wraz z szarfą względnie rozetą całość odznaki, zakład artystyczno-grawerski Stanisława Lipczyńskiego w Warszawie przy ul. Marszałkowskiej № 149, który w tym celu przygotował odpowiednie sztance i posiada je do tej pory.

Obecnie, gdy sądy i urzędy prokuratorskie są już stosunkowo zaopatrzone w odznaki, a odnośne kredyty znajdują się w dyspozycji Panów Prezesów sądów, do Ministerstwa Sprawiedliwości w dalszym ciągu napływają od Panów Prezesów poszczególnych sądów i Panów Prokuratorów żądania o przysyłanie im rzeczonych odznak.

Ponieważ zakład Lipczyńskiego oznajmił, iż ze względu na coraz to trudniejsze warunki ekonomiczne i zmieniające się ceny robocizny, może dostarczać sądom i urzędom prokuratorskim detalicznie emblematy jedynie za gotówkę lub za zaliczeniem pocztowym względnie z warunkiem natych-

miastowej zapłaty z chwilą otrzymania rachunku, Ministerstwo Sprawiedliwości, mając na uwadze techniczne trudności połączone z regulowaniem rachunków kosztem kredytów, nieznajdujących się w jego dyspozycji, lecz w dyspozycji Panów Prezesów sądów, uważa swój obecny współdziałanie w dostarczaniu sądom i urzędom prokuratorskim odznak za zbędny.

Wobec tego, że sztance do wyrobu emblematów według ustanowionych wzorów posiada w Warszawie tylko zakład Lipczyńskiego, a przygotowanie nowych sztanc w stosunku do ceny emblematu kosztuje 2500 — 2800 %/o, od którego to kosztu zakłady nieposiadające sztanc uzależniają cenę emblematów, Ministerstwo Sprawiedliwości ze względów ekonomicznych uważa za wskazane zalecić jako dostawcę emblematów rzeczony zakład Lipczyńskiego, zaś jako dostawcę szarf i rozet firmę Bogusław Herse, posiadającą te przedmioty na składzie.

Firmom tym znane są wzory odznak jak również zasady dostarczania.

Podając to do wiadomości Panów Prezesów i Prokuratorów Ministerstwo Sprawiedliwości prosi o kierowanie odtąd pisemnych zamówień na odznaki, które dla jakichkolwiek powodów nie mogą być sporządzone na miejscu bezpośrednio do wyżej wymienionych firm oraz o niezwłoczne uiszczanie za te odznaki należności do rąk tych firm.

Emblematy, szarfy i rozety są następujące:

A. Emblematy.

- 1) dla sędziów, prokuratorów i urzędników — wyobrażające na połączonym wieńcu z liści dębowych, poczwórnie ułożonych, na tle amarantowym, orła białego w koronie królewskiej, wspartego na rzymskiej plakiecie pozłacanej, o białym emaljowanym tle z napisem „Sądy Rzeczypospolitej Polskiej” — wymiar 75 na 65 m/m,
- 2) dla sekretarzy i podsekretarzy sądowych — wyobrażające na oksydowanym wieńcu z liści dębowych poczwórnie ułożonych — orła w koronie królewskiej, wspartego na rzymskiej plakiecie z napisem „Sądy Rzeczypospolitej Polskiej”, — wymiar 25 na 20 m/m,
- 3) dla woźnych sądowych — wyobrażające na wieńcu z liści dębowych, poczwórnie ułożonych z metalu koloru miedzi — orła w koronie królewskiej, wspartego na rzymskiej plakiecie z napisem „Sądy Rzeczypospolitej Polskiej” — wymiar 75 na 65 m/m.

B. Szarfy.

- 1) dla sędziów Sądu Najwyższego — wstęga zielona, ozdobiona rozetą tego samego koloru o białej wypustce,
- 2) dla prokuratorów przy Sądzie Najwyższym — wstęga ciemno-amarantowa o wypustce zielonej, ozdobiona zieloną rozetą o białej wypustce,
- 3) dla sędziów apelacyjnych — wstęga zielona, ozdobiona rozetą tego samego koloru,
- 4) dla prokuratorów i podprokuratorów przy sądach apelacyjnych — wstęga ciemno-amarantowa o wypustce zielonej, ozdobiona rozetą zieloną,
- 5) dla sędziów okręgowych i pokoju oraz sędziów śledczych i handlowych — wstęga zielona,
- 6) dla prokuratorów i podprokuratorów przy sądach okręgowych — wstęga ciemno-amarantowa o wypustce zielonej.

C) Rozety.

- 1) dla sekretarzy i podsekretarzy Sądu Najwyższego — rozeta zielona podwójna, z których wierzchnia z białą wypustką,
- 2) dla sekretarzy i podsekretarzy sądów apelacyjnych — rozeta zielona podwójna, i
- 3) dla sekretarzy i podsekretarzy sądów okręgowych — rozeta zielona pojedyncza.

Warszawa, dnia 19 maja 1921 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. Dr. Jan Morawski

Z A W I A D O M I E N I A.

Sąd apelacyjny we Lwowie wciągnął na wniosek Namiestnictwa we Lwowie do listy znawców ułożonej w myśl § 24 ustawy z 18 lutego 1878 r. Dz. u. p. № 30, tudzież w myśl § 14 rozporządzenia ministerjalnego z 23 kwietnia 1903 r. Dz. u. p. № 90 dla oszacowania przedmiotów i gruntów mogących ulec wywłaszczeniu na rzecz kolei żelaznych i dróg wodnych, jakoteż do oznaczania wynagrodzeń za wywłaszczenie praw wodnych w okręgu powiatu politycznego kosowskiego następujące osoby:

A. Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

Łukasza Tomiuka, właściciela realności wiejskiej w Kutach starych,

B. Z zawodu leśnictwa:

Edwarda Lisowskiego, zarządcę dóbr państwowych w Kutach,
Michała Szureka, zarządcę dóbr państwowych w Kosowie,
Wilhelma Szcherskiego, zarządcę fundacji hr. Skarbka w Żabiu.

C. Z zawodu budownictwa i inżynierji:

Józefa Kosińskiego, kierownika pow. biura odbudowy w Kosowie, wreszcie

D. Z zawodu górnictwa:

Karola Mańkowskiego, inżyniera, radcę i zarządcę żupy solnej w Kosowie,
Michała Frieda, starszego sztygara salinarnego i kasjera żupy solnej w Kosowie.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej zostały ogłoszone następujące ustawy i rozporządzenia Rządu, dotyczące zakresu działania Ministerstwa Sprawiedliwości:

№ 39 z dn. 19 maja 1921 r.: Rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 30 kwietnia 1921 r. o dalszych ulgach w spłacaniu zaległych procentów od intabulowanych wierzytelności tudzież zaległych podatków i danin publicznych w okręgu Sądu Apelacyjnego we Lwowie (poz. 245).

№ 42 z dn. 29 maja 1921 r.: Ustawa z dnia 24 maja 1921 r.: w przedmiocie amnestji z powodu uchwalenia Ustawy Konstytucyjnej Rzeczypospolitej Polskiej z dn. 17 marca 1921 r. (poz. 261).

№ 43 z dn. 31 maja 1921 r.: Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 marca 1921 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Sprawiedliwości w przedmiocie oznaczenia terminów do sprzedaży z licytacji w b. zaborze rosyjskim majątków nieruchomości (poz. 263).

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dn. 27 kwietnia 1921 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w przedmiocie postępowania przy parcelacji posiadłości ziemskich prowadzonej przez osoby prywatne (poz. 264).

№ 44 z dn. 1 czerwca 1921 r.: Ustawa z dn. 17 marca 1921 r. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (poz. 267).

RUCH SŁUŻBOWY W B. ZABORZE AUSTRACKIM.

Minister Sprawiedliwości postanowieniem z dnia 12 maja 1921 r. zamianował Dr. Jana Sochackiego, b. aplikanta w krakowskim okręgu apelacyjnym, sędzią powiatowym w Wojniczu.

K O N K U R S Y:

W sądzie powiatowym w Dobczycach jest do obsadzenia posada naczelnika sądu powiatowego.

Podania o tę posadę, lub inną równorzędną w krakowskim okręgu apelacyjnym, można wnosić do końca czerwca 1921 r., w drodze służbowej, do Prezesa sądu apelacyjnego w Krakowie.

W sądzie okręgowym w Tarnowie opróżniła się posada urzędnika kancelaryjnego grupy E z uposażeniem XI, X lub IX stopnia służbowego.

Ubiegający się o tę lub o taką samą posadę, opróżnić się mogą, w innym sądzie zachodniej Małopolski winni wnieść należycie udokumentowane podanie w przepisanej drodze służbowej do Prezesa sądu apelacyjnego w Krakowie najdalej do 20 czerwca 1921 r.

O nadanie tej posady ubiegać się mogą także funkcjonariusze przeniesieni w stan spoczynku.

W okręgu lwowskiego sądu apelacyjnego opróżniły się posady kancelistów z uposażeniem XI stopnia służbowego, t. j. płacą zasadniczą 600 marek miesięcznie, dodatkiem za wysługę lat i odpowiednim dodatkiem drożyznianym, a to przy sądach okręgowych: w Czortkowie, Kołomyi, Stryju, Tarnopolu i Złoczowie — tudzież w sądach powiatowych: w Borszczowie, Bródach, Buczacu, Horodence, Janowie, Jaworowie, Radymnie, Sokalu, Trembowli i Zaleszczykach.

Ubiegający się o te, lub o takie same posady, jeszcze opróżnić się mogą, w innych sądach okręgowych lub powiatowych w okręgu lwowskiego sądu apelacyjnego, mają wnieść należycie udokumentowane podania do Prezesa sądu apelacyjnego we Lwowie bezpośrednio, a jeśli pozostają w służbie państwowej, w przepisanej drodze służbowej najdalej do dnia 30 czerwca 1921 r.

O nadanie tych posad mogą się również ubiegać funkcjonariusze państwowi przeniesieni w stan spoczynku.

Kandydaci, którzy już wnieśli podania kompetencyjne nie potrzebują wnosić nowych podań.

W okręgu lwowskiego sądu apelacyjnego, obsadzone będą posady dozorczyń więźniarek a to po dwie w sądach okręgowych w Czortkowie, Lwowie i Stanisławowie.

Ubiegające się o te lub o takie same posady, które mogą się opróżnić w innych sądach w Galicji wschodniej, wniosą podania udokumentowane w myśl § 1 rozp. b. austr. minist. sprawiedl. z 7 marca 1914 № 24 Dz. Rozp. M. Spr. w drodze przepisanej do dnia 20 czerwca 1921 r. do Prezydjum sądu apelacyjnego we Lwowie.

W okręgu lwowskiego sądu apelacyjnego są wolne posady dozorców więźni w sądach okręgowych w Czortkowie, Samborze (2), Stanisławowie, Stryju, Tarnopolu i Złoczowie.

Ubiegający się o powyższe posady, lub o posady tego samego rodzaju, które ewentualnie opróżnią się w innych sądach okręgowych wschodniej Małopolski, mają wnieść podania do Prezydjum sądu apelacyjnego we Lwowie w drodze służbowej do dnia 20 czerwca 1921 r.

O posady powyższe ubiegać się mogą także emeryci.

W okręgu lwowskiego sądu apelacyjnego opróżniły się posady woźnych, a to w Czortkowie, Delatynie, Haliczu, Mikołajowie, Mostach wielkich, Niemirowie, Peczeniżynie, Sądowej Wiszni, Samborze, Stryju, Tarnopolu (2), Tyśmienicy, Żabiu, Złoczowie i we Lwowie.

Ubiegający się o te lub o takie same posady już opróżnione, lub które mogą się opróżnić w innych sądach w Małopolsce wschodniej, wniosą podania udokumentowane w myśl § 14 rozp. b. austr. ministerstwa sprawiedliwości z 18 lipca 1897 № 170 d. z. u. p. w drodze przepisanej do dnia 20 czerwca 1921 r. do Prezydjum sądu apelacyjnego we Lwowie.

O posady powyższe ubiegać się mogą także emerytowani woźni.

SPROSTOWANIE.

W № 7/21 Dz. Urzęd. w okólniku № 363/P. K./21 na str. 128 w ustępie przedostatnim zaszła omyłka. Zamiast wyrazów: „10 mk. (25 kop. × 2 × 20)”, ma być: „8 mk. (20 kop. × 2 × 20)”.